

Els sindicats, també en crisi

Isabel Vilà, nascuda a Calonge el 1843, és considerada la primera sindicalista catalana. Com a tal, va dedicar esforços perquè s'apliqués la llei que limitava a cinc hores la jornada laboral dels nens menors de 13 anys i de les nenes menors de 14; i a vuit hores la dels nois de 13 a 15 anys i la de les noies de 14 a 17. Més enllà d'aquesta lluita, la peça biogràfica dedicada a Vilà que apareix en el llibre *Gent que ha fet història. 115 personatges de les terres gironines* permet fer-se una idea de la intensa activitat que va desenvolupar en els àmbits polític, social, sindical i pedagògic. Les circumstàncies socials i econòmiques de l'època eren molt diferents a les actuals. La coneguda com a llei Benot, publicada el 1873 només sis dies després que Francesc Pi i Margall deixés la presidència de la Primera República, va ser la primera que va regular les relacions laborals a l'Estat espanyol. Gairebé cent cinquanta anys després, la situació ha millorat. Però les condicions laborals que ha deixat la crisi haurien de fer reflexionar en profunditat els sindicalistes hereus de Vilà sobre com és possible que s'hagi arribat a aquest punt. Contractes molt més curts —de dies o hores—, sous molt més baixos, jornades molt més llargues... Des d'abans de la crisi s'han multiplicat per deu el nombre de contractes que tenen una durada de menys d'una setmana. Ho han denunciat els sindicats repetidament, però sense gaire èxit. I és que els sindicats tampoc no passen pel seu millor

A la baixa

Els sindicats UGT i CCOO sumen més de 4.000 dels gairebé 4.700 representants dels treballadors que hi ha escollits a les comarques gironines. És una xifra que varia en funció de les eleccions sindicals que es van fent, i que en els últims anys ha anat clarament a la baixa, des dels 5.500 representants que tenien l'any 2009. L'únic col·lectiu que ha guanyat representants és el de no afiliats, un fet significatiu. A la demarcació de Girona el sindicat majoritari és la UGT, mentre que al conjunt de Catalunya és CCOO.

moment, afectats també per la crisi. A les comarques gironines, els dos grans, la UGT i CCOO, han perdut quasi un miler de delegats els últims anys. S'ha dit moltes vegades que els grans beneficiats per les crisis econòmiques eren els sindicats. Això, gràcies al diners que ingressaven per les indemnitzacions que negociaven pels treballadors que perdien la feina. Però ara, a causa d'unes reformes laborals que no han pogut aturar, les indemnitzacions són més baixes. A més, hi ha menys població ocupada, tenen menys afiliats i fins i tot han patit les retallades en la pròpia pell, ja que reben menys subvencions. El resultat és que amb menys ingressos, menys feina i, per tant, menys necessitat de personal, s'han hagut d'adaptar a una situació que els ha superat. És indiscutible que el mercat laboral ha canviat. Els sindicats també ho hauran de fer per defensar no solament un nou perfil de treballador més precari, sinó també per recuperar la confiança i el paper que han tingut en la protecció dels drets dels treballadors.